

EN LES PRÒXIMES ELECCIONS EUROPEES PODRIEN TORNAR
A DESAPROFITAR-SE 1.200.000 VOTS

Els vots llançats

La inclusió dels partits polítics catalans, valencians i mallorquins en candidatures estatals va propiciar en les passades europees que una quarta part dels vots emesos en aquests tres territoris servissin per a l'elecció d'eurodiputats ni catalans, ni valencians, ni mallorquins. De cara al juny del 89, l'«Espanya-circumscripció electoral» es beneficiarà per segona vegada d'un milió llarg de vots emesos als Països Catalans.

Josep Ma. Pasqual

El Parlament Europeu compta des de juny de 1987 amb onze eurodiputats catalans, tres de valencians i un de mallorquí, un total de quinze sobre els seixanta a què l'estat espanyol té dret en el Parlament d'Estrasburg. Aquests eurodiputats, es mantindran fins al pròxim 15 de juny, data en què se celebraran els comicis europeus simultàniament als dotze estats comunitaris.

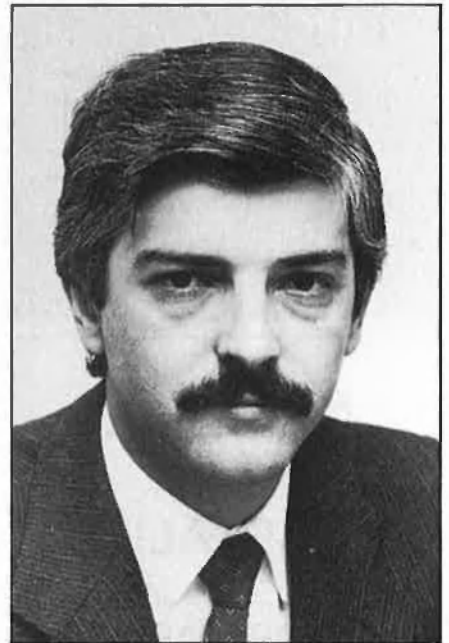
Dels quinze eurodiputats dels Països Catalans, 6 són del PSOE, 3 de CiU, 3 del CDS, 2 d'AP i 1 d'Iniciativa per Europa-Esquerra Unida.

Amb una proporció vots-escó de 300.000 a 1, podria dir-se que amb els 4.781.048 vots emesos en el conjunt dels Països Catalans en les passades europees, i que van donar com a resultat 15 eurodiputats, no es va trencar la norma. El còmput global, però, és en

aquests cas enganyós, ja que dels 4.781.048 totals, només 3.588.965 van servir efectivament per a l'elecció dels 15 eurodiputats. Els altres 1.192.083 vots o bé per raó de la circumscripció estatal van servir per a l'obtenció d'eurodiputats de fora dels Països Catalans, o bé van anar a parar a candidatures que finalment es van quedar sense representació parlamentària. Els uns i els altres, vots desaprovats, llançats.

Vots llançats van ser aquells que, emesos als Països Catalans no van servir per a l'obtenció d'eurodiputats catalans, valencians i mallorquins, sinó que els computen a favor de candidats de qualsevol altra nacionalitat de l'estat espanyol. I els partits nacionalistes d'esquerra van ser, paradoxalment, els que van llançar més vots.

Es van desaprovats els prop de 60.000 vots emesos a favor de la coalició l'Esquerra dels Pobles —Unitat del Poble Valencià, Partit Socialista de

De dalt a baix, Josep Verde, Concepció Ferrer, Javier Sanz i Xavier Rubert de Ventós.

L'ECLÈCTICA

*no és
una botiga
de roba*

DEMANDA DE TREBALL

SECRETÀRIA

- Horari: matins de 9 a 14 hores, o bé matins i vesprades.
- Es valoraran els coneixements de:
 - Mecanografia.
 - Redacció.
 - Català oral i escrit.
- Sou a convenir.

Interessades escriure a l'apartat de Correus número 941 de València, Codi Postal 46080.

Mallorca, Partit Socialista de Menorca, Entesa dels Nacionalistes d'Esquerra...—, coalició que no va arribar al Parlament. I es van llançar els més de 50.000 vots emesos a favor d'Herri Batasuna, si bé aquests va poder-los capitalitzar com a mínim el basc Txema Montero. També van ser llançats els més de 115.000 vots emesos a favor de la coalició Per l'Europa de les Nacions —Esquerra Republicana...—, capitalitzats aquests per Carlos Garaicoetxea.

Quant als diferents territoris, al lloc on es van perdre més vots va ser al País Valencià. Ací, els 845.517 vots que va rebre el PSOE van servir eficaçment Josep Pons, Javier Sanz i Enric Sapena per a ser elegits eurodiputats. Però ni els 490.000 vots que va recollir AP, ni els 210.242 del CDS, ni els 99.434 d'Esquerra Unida, no van servir per a obtenir cap altre eurodiputat valencià. I així fins a 842.324 vots, al País Valencià.

A les Illes Balears, l'única força política que va rendibilitzar els vots propis a favor d'un candidat autòcton va ser AP que, amb 120.232 vots, va fer arribar a Estrasburg el mallorquí Josep-M. Lafuente. Els 114.420 vots emesos a favor del PSOE, o els 39.779 del CDS, o els 7.389 d'Esquerra Unida no van servir per a l'obtenció de cap altre eurodiputat mallorquí, i així fins a 173.046 vots llançats, a les Balears.

Al Principat de Catalunya va ser on millor es van invertir els vots a favor de candidats autòctons. Els 1.116.358 vots recollits pel PSC-PSOE van permetre l'obtenció de tres eurodiputats, Josep Verde Aldea, Joan Colom i Xavier Rubert de Ventós. Els 843.322 de CiU, perquè sortissin elegits Carles Gasòliba, Concepció Ferrer i Joaquim Muns. Els 339.256 d'AP, per a Domènec Romera. Els 161.531 del CDS, per a Eduard Punset, Federico Mayor Zaragoza i Josep Coderch. I els 162.749 d'Esquerra Unida-Iniciativa per Europa, per a Antoni Gutiérrez Díaz. Només es va desaproveitar la resta, uns 175.000 vots.

Al febrer de 1989, quan queden menys de quatre mesos perquè se celebrin unes noves eleccions al Parlament Europeu, les principals forces polítiques ja han començat a dissenyar les seves llistes. I la previsió és que hi haurà poques variacions significatives, podrà canviar el nom d'algun candidat, però un gran canvi en la línia d'avançar cap a unes candidatures d'àmbit nacional no sembla previsible.

Ara per ara, l'única candidatura que

ja ha fet la presentació oficial de la llista dels 60 ha estat l'Esquerra dels Pobles. Anirà encapçalada per Juan María Bandrés —Euskadiko Ezkerra—, seguit de Gonzalo Vázquez —Partit Socialista Gallec-Esquerra Gallega— i, Vicent Ventura —per Unitat del Poble Valencià. Els seguiran Marc Palmés —Entesa dels Nacionalistes d'Esquerra— i Mateu Morro —PSM—. La intenció de l'Esquerra dels Pobles és d'arribar als 500.000 vots —aproximadament el doble dels aconseguits el 87— i obtenir dos eurodiputats el pròxim mes de juny. En aquesta ocasió, la coalició adoptarà un sistema que permetrà que els escons obtinguts siguin ocupats rotativament pels diversos components de la candidatura, durant un temps calculat proporcionalment als vots recaptats en cadascuna de les nacionalitats.

Un sistema similar l'adoptarà la coalició per l'Europa de les Nacions, que anirà encapçalada novament per Carlos Garaicoetxea, seguit d'Heribert Barrera. La resta de la llista mantindrà un ordre intercalat per als tres partits que integren la coalició —Eusko Alkartasuna, Esquerra Republicana de Catalunya i Partit Nacionalista Gallec.

Esquerra Unida, per la seva banda, continuarà presentant Fernández Royo com a número u, seguit probablement per Antoni Gutiérrez Díaz, que és el primer representant del sector iniciativa per Europa, integrat pel Partit Socialista Unificat de Catalunya —PSUC— i el Partit dels Comunistes de Catalunya —PCC.

Pel que fa al PSOE, els ja eurodiputats socialistes catalans, Josep Verde Aldea, Joan Colom i Xavier Rubert de Ventós, i els valencians Josep Pons, Enric Sapena i Javier Sanz, tornaran a ocupar molt probablement llocs segurs en la primera meitat de la llista estatal del PSOE. Per tant, poden repetir.

Quant a Convergència i Unió, encara no ha quedat enllestit el total de la llista, però sí l'encapçalament. Carles Gasòliba de número u i, Concepció Ferrer, de número dos. Queda per decidir la candidatura de Joaquim Muns.

La llista del CDS tornarà a anar encapçalada per Eduard Punset en el número u, seguit del gironí Josep Coderch, en el dos. I la d'Aliança Popular, que substituirà a nivell estatal Manuel Fraga per Marcelino Oreja, comptarà en llocs preferents amb els ja eurodiputats, el català Domènec Romera i el mallorquí Josep-M. Lafuente. □